

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én, 10-én és 20-án.
Egyes példány nem kapható
Előfizetést ár fel évre 5 koronára
Előfizetni csak fel avankint lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDE TULAJDONOSOK
SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESÍTŐJE.

— SZERKESZTŐ —
TULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest VII., Karoly-körút 7. sz.
hova az előfizetési összeggel valamint a
kiszámlákat küldendők.
Előfizetést ár fel évre 5 koronára.
Kiszámlák nem lesznek visszatérve.

TARTALOM. Nem lehetséges a segítség? — A Kisárusok vasárnapi munkaszünete. — Egyesüljünk! — Vegyések. — Közgazdaság. — Szerkesztői üzenetek.

Nem lehetséges a segítség?

A gyárak hiányát mindinkább érezni kezdjük, annyiban is, hogy a szivarok nedves állapotban kerülnek forgalomba. Tudjuk ugyan, hogy a szivarokat teljesen szárazon a gyárból szállítani nem lehet, mégis követeljük, hogy legalább szivókepes állapotban szállítsák.

Nem az árus az oka, hogy a közönség oly nedves szivarokat kap, hogy gégejét tönkreteszí, miután az árus intenciója mindig az, a szivart a míg kiszárad, raktáron tartani.

De hát meddig tartson ez? Ha már a gyár nem gondol arra, hogy a készítésnél kevésbé zsíros fedőlapot adjon a szivarra és készítés után mindjárt be ne tesse a ládába, hanem egy ideig a levegőn száríttassa, akkor persze ez irányban sem jöhet segítség.

Természetesen jó lenne, ha az áru a gyárban 8—10 hétig feketne, még ugyan akkor sem lenne száraz, de legalább szíható lenne.

Ezen bajnak oka a gyárak hiánya, mely bajon egyhamar segíteni nem lehet, a forgalom pedig napról-napra nő s így nem is képzelhető, hogy a körülmények megjavulnak.

Azon nagy kérdése a publikumnak, mit naponként hallhatunk, hogy t. i. világos szivar van-e, szorosán összefügg ezen kérdéssel is.

A világos szivarban kevesebb a zsíros anyag, ezáltal jobban is ég, míg ellenben a sötét szivarban sok a zsíros anyag, miáltal a fogyasztó ama tévhitben ringatózik, hogy a sötét szivar erősebb is, miután a világos szivarral kevesebb baja is van a szívásnál.

A fogyasztók ama kívánságának, hogy a szivar szíható legyen, meg kell azonban felelni. Információink az árusok köréből valók, kik e panaszokat naponta hallhatták.

Ezért hoztuk felszínre ama kérdést, a mi cikkünk czime is: „Vajjon nem lehetséges-e a segítség?”

Több gyár alapítása nem igen lehetséges hamarjában, de lehetséges az, hogy jobb anyagból jobb szivarokat készítsenek.

Fel tehát, segítsünk a bajon, nehogy a magyar szivargyártmányok jó híre csorbát szenvedjen.

A kisárusok vasárnapi munkaszünete.

Bécsben, mint tudnivaló, néhány het előtt az obligatio munkaszünet törvényé vált a dohány-kisárusok részére. Ezen törvény arra kötelezi az árusokat, hogy vasárnaponként d. u. 2 órákor üzletüket bezárják.

Csodálatos hogy a pénzügyminiszter ezen rendelete ellen a dohányárusok nagy része felzúdult. Az árusok eme tényben érdekeik megsértését látják s ez okból a pénzügyminiszterhez küldöttseget menesztettek, hogy ezen rendeletet változtassa meg. A pénzügyminiszter azonban kijelentette, hogy a vasárnapi munkaszünet az árusokra nézve ily alakban megmarad és hogy az állam nem alkothat a maga részére külön törvényeket, de sőt arra kell törekednie, hogy a már meglévőket betartsák. Az úgy még nem érte véget, miután legújabbán Prohaszka képviselő tesz lépéseket, hogy az árusok érdekeit megóvja. Hogy vajjon ez használni fog-e, azt nem hisszük, miután megvagyunk arról győződve, hogy a munkaszünet megmarad és minden lépés, a mit ellene tesznek hasztalan.

Nálunk már teljesen másképp áll az ügy. A dohányárusok kis részének kivételével, a kik ebben érdekeik sérelmét látják körülbelül 40.000 árus van a mellett, hogy a munkaszünet nálunk is behozzassék.

Ilyeténkép körülbelül 2000 árus volna a munkaszünet ellen, leginkább azok, a kik úgy a fővárosban, mint a vidéken exponált helyen vannak, a hol az áru nyitva tartása vasárnap is szükséglet. Mit kell hát ily esetben tenni, a mikor 40.000 áruossal 2000 árus áll szemben, továbbá kérdés, hogy melyik pártnak van igaza?

Konstatálhatjuk, hogy mindkét pártnak igaza van. Nem vettük még eddig tekintetbe a szolgálatban lévőket, kiknek jogában áll a vasárnapi munkaszünetet

követelni. Ilyen körülmények között nehéz a döntés, de megvan az eredmény az önkéntes vasárnapi munkaszünetben; úgy hisszük nálunk meglesse oldva a kérdés, ha a pénzügyminiszter elrendelné, miszerint vasárnap délután minden árus tetzése szerint nyitva tarthatja és bezárhatja üzletét.

A kötelező munkaszünet, melyet most Bécsben törvényesítettek sokkal inkább hozható egyhangzásba az állami törvényekkel, mint az önkéntes munkaszünet. Nálunk azonban, oly sok körülmény szól az önkéntes munkaszünet mellett, hogy nincs bátorságunk ahhoz, hogy a kötelező munkaszünet álláspontját védjük. Sokkal jobban ismerjük az elárutási viszonyokat és magukat az árusokat, hogy sem azt tanácsolhatnók, miszerint a kötelező munkaszünet emeltessek törvény erejére. Ezt nem akarjuk, ámbár egy általános munkaszünet vasárnaponként nem ártana. Mindenekelőtt azonban tekintetbe kell, hogy vegyük a keresetet s valakit ebben károsítani nem lehet czelünk.

Csakis az önkéntes munkaszünet elégít ki mindenkit. A ki teheti az zárja be üzletét vasárnap, a ki pedig nem, az törekedjek vasárnap is arra, hogy forgalmát nagyobbítsa.

Természetes, hogy a pénzügyminiszterium ez ügyben már valahára rendet szeretne. Mi magunk részéről megvagyunk arról győződve, hogy végre is oly kényes körülmények fognak fenn, miszerint ez ügyben is már határozni kell. S ha szakszerű véleményünket kerik ez ügyben, azt mondhatjuk, hogy a kérdés szerencsés megoldását csakis az önkéntes munkaszünet behozatalában látjuk.

Egyesüljünk!

Köztudomású dolog, hogy Bécsben a „Dohányárusok Közlönye” mintájára nemrég egy szakközlöny indult meg, mely lajhántuli kartársaink vitális érdekeit, mint az össztartózkodáságot istápolni zászlajára irta és dicséretére legyen mondva, az első lap megjelenésével és a benne foglalt szervezkedésre való felhívására körülbelül 200 tekintélyes bécsi

dohányáros jelent meg egy gyűlésen, hol megbeszélték és vitatták az őket érdeklő dolgokat, egyttal határozatot hoztak, hogy egyesületet alakítanak, mely hivatva lesz előforduló sérelmeket sanálni és esetleg penzre szoruló tagjainak hitelt nyújtani.

Ez az, mit röviden szükségesnek tartottam előrebocsátani, hogy alant kimutassam, hogy a magyarországi dohányárosok még akkor is közönyösek minden iránt, ha saját jól felfogott érdekeik fognak szóban.

Szaklapunk, mely minden tőle telhetőt elkövet, hogy ezt vagy azt a hiányt vagy újítást az illető körrel közvetlen tudassa, légió az eredménye, mit ezuton elért.

De abban az eredményben nagyrésze van a dohányjövődék igazgatósága irántunk tanusított jóakarata, hogy méltányolva jogos kerésünket és a néha hozzáintézett apellátának sokszor helyt adott.

De mit látunk az érdekelte felektől, mely érdekeben e lap minden sora tanúságot szolgálhat, közönyösség minden oldalon.

A mit e lap évek hosszú soron át hirdet — ugyan eredmény nélkül — azt lajthántulí kartársaink egyszeri felhívás révén sikerült keresztül vinnie.

És nem-e indolencia ez, magyarországi dohányárosaink részéről?

Meg lett pendítve már több ily eszme, mely mindig és mindig csakis a dohányárosok érdekeit célozta, de a szó a pusztá sivatagba elveszett, az ügy iránt való indolencia pedig meddővé tette a kísérletet.

Minden társadalmi téren tapasztalunk haladást, csakis e kiváltságos kelyzetben levő kereskedők zárkóznak el minden üdvös dologtól.

Nézetem szintén az, ami e lap 27-ik számában körülményesebben kifejtve volt, hogy a dohányárosok szintén tömörüljenek, úgy, mint bécsi kartársaink saját jól felfogott érdekükben egy zászló alá, hogy mint egy test, esetleges felmerülő sérelmeiket illetékes helyen tudomására hozzák és kívánságaikat érvényesítsék.

E célból pedig szükségesnek tartom minél előbb egy *dohányárosok egyesületének megalakítását*, mely hivatva lenne tagjainak alapszabályadta jogánál fogva, mindazt nyújtani, mit ezideig a dohányárosok indolenciájára folytán lehetetlen volt.

Mily üdvös és czelszerű dolog volna az, sükségtelennek tartom bővebben fejtegetni, hanem kívánom, hogy kartársaim ebredjenek valahára fel lethargiájukból és szenteljenek a jó ügy iránt több buzgóságot, mint eddig.

G. A.

Vegyések.

Postai bejelentő-lapok. A főkapitánynak abból az üdvös reformjából, hogy a lakásbejelentést ezentul postán is el lehet végezni, a közönségnek nem sok haszna van. Ugy volt, hogy minden tőzsdében lehet postai bejelentő-lapokat kapni, de a közönség hiába keresi a tőzsdékben a postai bejelentő-lapokat, nem lehet csak egy-két helyen kapni. Legtöbbje azzal felel a kérdezősködőknek, hogy ő nem tartja. Miután pedig a postán való kézbesítés kényelme főképp abban rejlik, hogy a postai bejelentő-lapokhoz a közönség bárhol hozzájuthasson, a főkapitány intézkedni fog, hogy a postaigazgatóság közbenjöttével minden tőzsde, a mely postai értékjegyet árusít, okvetlenül postai bejelentő-lapokat is tartson, annál is inkább, mert ezeknek elárúsítása az államra nézve is hasznos hoz.

A matrózpipa. Valamikor, nem is olyan régen eszébe jutott egy uriembernek, hogy a pipa nem árt annyira a tüdőnek, mint a szivar. Körülnézett tehát, hogy pipát szerezen magának. A hosszuszárú nagypapás pipa nem tetszett, mert az csak a szobában szívható, az utczán nem igen lehet hosszuszárú pipával menni; a cizfra sváb pipa, amiózel Bismarckot szokták volt lerajzolni, már kényelmesebb, de ugyan mit szoltak volna a väczi-utczai stálói, ha egy czilinderes, elegáns ur jelent volna meg közöttük, aki nem cigarettát szorit foga közé, nem is bakkot, hanem képpel ekesített, girbe-görbe sváb pipát; hátra volt még a makrapipa, de ez nem való az utczára. Végre hosszas toprenkedés és keresgélés után megpillantotta a kirakatban az ugynevezett matrózpipát. Meglátni és megszeretni egy pillanat műve volt, a másik pillanatban már vitte diadallal hazafelé a matrózpipát. Eleinte csak a kávéháza vitte el magával, ahol a kávéház törzs-hölgyközönsége ugyanecek elszörnyüködött, amikor látta, hogy pipára, valóságos pipára gyujt rá egy uriember; később elvitte magával az utczára is és józüen pófékelte belőle. De a szörnyüködés nem tartott sokáig. A vállalkozó szellemü uriember iskolát csinált a matrózpipával s ma már ugy áll a dolog, hogy szinte járványnak tunik fel a matrózpipák használata. Mindennap újabb és újabb alakok tunnek fel az utczákon, a kávéházakban, ahol pipáznak. De csak matrózpipából. Van görbeszárú és van egyenes. Egyik sincs egy arasznyi. A színük világos vagy sötétbarna és állitólag rózsafából készülnek. Terjed erősen a matrózpipák használata és naponta legalább háromszor találkozhatik az ember ilyen ujonczpipásokkal, akik egymásnak mutogatják az ujonan beszerzett füstölő készítményt és birtalgatják azokat az egymás rovására. A trafikisasszonyok pedig nem értik, miért van az, hogy most kevesebb szivar és cigarettá fogy el, de annál több dohány?

Iparosok kívánságai. Az országos iparegyesület küldöttsége járt ma Thék Endre alelnök vezetésé mellett Márkus József polgármesternél. A küldöttségben 15 fővárosi ipartestület elnöksége volt képviselve. Thék Endre előadta az iparosok kívánalmát az ipariskolai időnek 6—8 óra közé helyezése tárgyában. A szónok által kifejtett kérelem támogatására még Pucher József, Jungfer Gyula, Schunda Venczel, Kozilek, Cserna Lajos, Horváth Béla, Batsch Sándor, Zimmermann ipartestületi alelnökök és Gelléri Mór ipartestületi aligazgató hoztak föl fontos érveket, mire Márkus polgármester kijelentette, hogy az iparosok érdekeit oly fontosaknak ismeri el, hogy ezeket az oktatás érdekeivel összhangzásba kell hozni, minélfogva megígérheti, hogy a beterjesztett kérelmet kedvezően fogják elintézni. Ez alkalomból Thék Endre még fölemlítette, hogy a füstemesztő készülé-

kek alkalmazásának kötelező elrendelése miatt gyárosaink számtalan sürgetésnek és ujjaban már bírságotlansnak is vannak kitéve. Mivel azonban tökéletes füstemesztő készülékek még nincsenek s nem lehet iparosainktól kívánni, hogy cél és haszon nélkül való kísérletezésekre jelentékeny áldozatokat hozzanak, kéri, hogy az erre vonatkozó és intenciójába helyes szabályrendelet elvi fontartása mellett, annak végrehajtása körül a lehető legenyhébb eljárást követnék. A polgármester kijelentette, hogy megvizsgálja ez ügyet s az iparosok kívánalmával szemben lehetőleg méltányos és igazságos lesz.

Az osztályorsjáték. A „kis lutri“ szeptember 29-ével megszűnt, hogy helyét adja az osztályorsjáték kipróbált intézményének. Ezen modern intézmény egyszertien azon rendszeren nyugszik, hogy a betétek teljes összege — a kezelési költségek levonása után — nyeresé nyek alakjában a közönség között ismét kiosztassék. A mi osztályorsjátékunk nyeresé nyesélyei — a mint a hivatalos játéktervből kitünik — kedvezőbbek, mint bármely külföldi sorsjátéké. Azon körülmény, hogy minden 2-ik sorsjegy nyer és hogy kis betétekkel sok és nagy nyeresé nyet lehet elérni, a sorsjátékot rövid időn népszerűvé fogja tenni. A kibocsájtott sorsjegyek, tekintve azok kis számát (10,000 darab) s a közönség nagy vételkedvét, alig lesznek elegendők a sükséglet fedezésére. Egyebekben felhívjuk olvasóink figyelmét a magy. kir. szab. osztályorsjáték mai számunkban közzétett játéktervére.

Közgazdaság.

Az állami számvevőszék helyszini vizsgálatai. Az állami számvevőszék zárszámadási jelentése szerint saját kiküldöttjei által az 1896/1897. években a következő hivatalok és közegyek kezelését vizsgálta meg: nevezetesen az 1896. pótlólag még: A miniszterelnök kezelése körében: A miniszterelnökség kebelében az 1848/49-iki honvédek nyugdíjazása körüli számvitel ellátása végett szervezett számosztályt Budapesten. A pénzügyminiszter kezelése körében: pénzügyigazgatósági számvevő osztályt Lugoson, Nagy-Beckereken, Nyiregyházan és Zilahon; az adóhivatalt Hajdu-Boszörményben, Lugoson, Nagy-Beckereken, Nyiregyházan és Zilahon; a sőhivatalt Deúskán, A kereskedelemügyi miniszter kezelése körében: Az államvasuti pénztárt Nyiregyházan. A földmívelésügyi miniszter kezelése körében: a gazdasági tanintézet Debreczenben. Az igazságügyminiszter kezelése körében: a törvénytörzsi fogházat Lugoson, Nagy-Beckereken, Nyiregyházan és Zilahon. A honvédelmi miniszter kezelése körében: 3-ik honvéd-nyalozred 4-ik zászlóalj pénz- és gazdaszat-kezelését Zilahon, az 5-ik honvéd-nyalozred 3-ik zászlóalj pénz- és gazdaszat-kezelését Nagy-Beckereken, a 8-ik honvéd-nyalozred törzse, valamint 1-ső és 2-ik zászlóalj pénz- és gazdaszat-kezelését Lugoson, az 5-ik honvéd-huszárezred II-ik osztálya pénz- és gazdaszat-kezelését Nyiregyházan.

Osztárk adó magyar papirokra. Bécsi levelezőknek táviratozza: »Lukács László magyar pénzügyminiszter jövő szombaton Bécsbe utazik, hogy a király elnöklete alatt vasárnap tartandó közös miniszteri tanácson részt vehessen. Lehetésges, hogy Lukács dr. pénzügyminiszter bécsi tartózkodását felhasználván, szót emel osztárk kollégájánál a járadékadó ügyében is. Osztárk részről a dolog természetében fekvőknek tartják, hogy a járadék adóról kötédon közönsésségi szerződés csak a két állam részéről kibocsátott

papirokra szorítkoznak. A magyar zálogleveleket nem igen akarják a járadékadó terhe alól felszabadítani, mert az osztrák záloglevelek is alá vannak vetve és nehéz elgondolni, hogy az osztrák kormány saját országának zálogleveleivel mostohábbul bánják, mint a magyar papirokkal. Az állampapirokat Ausztriában sem sújtja a járadékadó, úgy hogy a magyar állampapirok adómentessége itt csak a paritást állítandó helyre, a záloglevelek tekintetében ellenben az adómentesség a magyar papirokat előnyben részesítendő az osztrákok rovására. A magyar záloglevél-kibocsajtó intézetek nagy izgalommal várják a pénzügyminiszter közbenjárásának eredményét.

„The Gresham” életbiztosító-társaság Londonban. E társulat 48. évi jelentése, mely az 1896. évi december 31-én befejezett üzletéről szól és a részvényesek 1897. évi április 27-én tartott rendes közgyűlése elé terjesztett, rendelkezésünkre állván, következő főpontjait közöljük. Az 1896. évben 8654 kötvény 80,577,950 korona tőkeösszegegről lett kiállítva. A díjbevételek, levonva a visszbiztosítást fizetett összeget, korona 22,823,521,56 fillérre rúgtak, mely összeghez a korona 3,444,222,19 fillért tevő első évi díjak bebefektetésének. A kamatszámola mérlege a lefolyt üzleti évben korona 4,560,665,21 fillért tett ki és a társaság jövődelmét a díjbevételekkel együtt korona 27,384,186,77 fillérre emelte. A társaság az elmúlt évben korona 10,164,913,02 fillért utalványozott oly követelések alapján, melyek életbiztosítási kötvényekből eredtek. Lejárt kifizetési és vegyes biztosításokra korona 2,522,805,96 fillért, visszavásárlásokra 1,349,912,19 fillért fizetett ki a társaság az elmúlt évben. A biztosítási és járadékalkalok a lefolyt üzleti évben korona 10,249,031,56 fillérrel gyarapodtak. Az aktívák főösszege 1896. december 31-én korona 157,805,340,21 fillérre rúgtak. Tőkebefektetések: korona 490,778,86 fillér angol és írországi állami papirokban, korona 389,524,90 fillér indiai és gyarmati kormányok értékeiben, korona 29,169,911,15 fillér idegen államok értékpapiraiban, korona 7,810,090,21 fillér vasuti részvények, előlshégek és garantáltak, korona 60,417,658,13 fillér vasuti és egyéb kölcsönkötvényekben, korona 17,411,131,36 fillér a társaság ingatlanaiában (ezek között vannak a társaság budapesti és bécsi háza), korona

8,378,138,12 fillér jelzálogokban és korona 33,738,107,48 fillér különböző értékekben.

A társaság újabbán a jelzálogkölcsönös biztosítást is felvette működése körébe.

Szerkesztői üzenetek.

— Budapest. Teljesen igaza van, ha a mi objectív tételnkben bízunk. — A felhozott esetben annyiban nem méltányolhatjuk felszólalását, mert nagyobb esztűgű esüstfortinnak a vámlázhoz való beszállítása legalább is célszerűtlen és az ottani közegeknek nincs ideje ennyi aprópénc megolvasására. — A mi a nedves és sötét szivarokat illeti, utalunk mai számunk első cikkére.

Szerkesztő: Heltai Nándor.

21500 1897.

Ajánlat.

A rimaszombati m. kir. pénzügyigazgatóság részéről kozhírré tétetik, hogy Gömörmegyében fekvő Putnok nagyközségben a kincstár részéről történt felmondás következtében üresedésbe jött dohánygyárada betöltése iránt zárt írásbeli ajánlatok után 1897. évi október 28-án reggeli 10 órákor ezen pénzügyigazgatóságánál versenyfoglalás fog tartatni.

Az arlejtés tárgyat a versenyzők által az eladás után követelt eladási jutalék fogja képezni és a dohánygyárada kezelése annak fog adatni, ki a legesekélyebb eladási díjat követeli, mindazonáltal a kincstár fentartja magának a jogot, hogy a versenyzők között szabadon választhasson, minélfogva ajánlattevők közül azért, mert ajánlata el nem fogadtatott, a kincstárral szemben senki igényt nem támaszthat.

Az eddigi dohányárus az árada kezeléseért $1\frac{8}{10}\%$ azaz egynolcztized százalék eladási

utalékot élvezett és a nagyárudának 1896. évben 104712 frt 46 kr. évi forgalma volt, melyből a hozzá utalt 71 kisárus szükségletére 102058 frt 99 kr., saját kicsinybeni elárúsítása pedig 2653 frt 47 kr. esik.

Ezen dohánynagyárudával a tornallyai kir. adóhivataltól beszerzendő bélyegjegyek kicsinybeni eladása $1\frac{1}{2}\%$ azaz egy és félszázalék eladási jutalék mellett, valamint a dohánygyártmányok kicsinybeni való elárúsítása is egybe van kötve.

A dohánynagyárus köteles az összes dohányanyagot a kassai dohányáru raktárból közvetlenül beszerezni és a jelenben hozzáutalt 71 dohánykisárust, a jövőben még hozzáutalandókkal együtt a szükséges dohányanyaggal ellátni, kötelese továbbá a dohánygyártmányok minden egyes neméből a pénzügyigazgatóság részéről meghatározandó és jelenleg 3000 frt értékkel meghatározott tartalek készletet folyton érintetlenül teljességben tartani és azonfelül a nap eladásra gyártmány mennyiségét is készletben tartani.

A további feltételek valamennyi pénzügyigazgatóságnál és pénzügyőri biztosságnál betekintheők és a dohánygyártmányok eladására vonatkozó szabályokból kivethetők.

Az ékepen felszerelt írásbeli ajánlatok 1897. évi október hó 27-ik napján déli 12 óráig a rimaszombati m. kir. pénzügyigazgatóság főnökénél vagy helyettesénél, vagy posta útján a pénzügyigazgatóságokhoz czimezve benyújtandók, a czimlapon pedig fent kitéendő „ajánlat a csornai dohányagyárada átvételére” és alant a bánatpénz mi módon történt letételének felismerésül szembetűnőleg irandó „terhelve 300 frtról szóló adóhivatali nyugtával, vagy 300 frt készpénzzel, vagy pedig 300 frt értékű értékpapirokkal.”

M. kir. pénzügyigazgatóság.

HIRDETMEŒY.

Ezennel kozhírré tétetik, hogy miután a Magyar Királyi Pénzügyminiszterium, ellenőrző közegei útján, az Első magy. kir. szabad. Osztálysorsjáték I. osztályára szóló sorsjegyeket felülvizsgáltatta, azok a föelrusítókknak elárúsítás végett kiadattak.

A Magyar Királyi Pénzügyminiszterium által jóváhagyott sorsolási terv itt következik:

A magyar királyi szabadalmazott Osztálysorsjáték Sorsolási Terve. 100,000 sorsjegy, 50,000 nyeresemény.

Első osztály Betét 12 korona Huzás: 1897. november 11. és 12.		Második osztály Betét 20 korona Huzás: 1897. december 10. és 11.		Harmadik osztály Betét 32 korona Huzás: 1898. január 4. és 5.		Negyedik osztály Betét 40 korona Huzás: 1898. január 26. és 27.		Ötödik osztály Betét 32 korona Huzás: 1898. február 16. és 17.		Hatodik osztály Betét 24 korona Huzás: 1898. márcz. 9. től ápr. 6-ig.		
Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	
1 á	60000	1 á	70000	1 á	80000	1 á	90000	1 á	100000	Legnagyobb nyeresemény szerencsés esetben		
1 á	20000	1 á	25000	1 á	30000	1 á	30000	1 á	30000	1.000,000		
1 á	10000	1 á	10000	1 á	20000	1 á	20000	1 á	20000	Korona		
1 á	5000	1 á	5000	1 á	15000	1 á	15000	1 á	15000	Nyerem. Kor. Nyer.		
3 á	2000	3 á	3000	3 á	10000	3 á	10000	3 á	10000	1 á	60000	
5 á	1000	5 á	2000	5 á	5000	5 á	5000	5 á	5000	1 á	40000	
8 á	500	8 á	1000	8 á	2000	8 á	2000	8 á	2000	1 á	20000	
30 á	300	20 á	500	10 á	1000	10 á	1000	10 á	1000	1 á	10000	
50 á	100	60 á	300	70 á	500	70 á	500	70 á	500	1 á	20000	
2900 á	40	3900 á	80	4900 á	130	637000	3900 á	170	663000	1 á	10000	
3000 nyer. Kor.	240000	4000 nyer. Kor.	477000	5000 nyer. Kor.	895000	4000 nyer. Kor.	934000	4000 nyer. Kor.	1061000	1 á	60000	
MÉRLEG.												
Bevétel.				Kiadás.								
100000 sorsj.	I. oszt.	á	Kor.	10	1000000	3000 nyeresem.	I. oszt.	á	Kor.	10	240000	
97000	..	II.	1746000	4000	477000	
95000	..	III.	2790000	5000	898000	
88000	..	IV.	3344000	4000	934000	
84000	..	V.	2520000	4000	1064000	
80000	..	VI.	1760000	30000	9550000	
				Kor.	13160000	50000 nyer.					Kor.	13160000
Első nyeresemény kémi utójjára kifizetés kupa a jutalomdíjat.												
30.000 nyer. és díj 9.550.000												

Az I. osztály huzása 1897. november hó 11. és 12-én lesz. A huzások a magyar királyi ellenőrző hatóság és királyi közjegyző jelenlétében nyilvánosan történnék, a Vigadó termeiben. Sorsjegyek a magy. kir. szab. Osztálysorsjáték valamennyi elárúsítóinál kaphatók.

**A magy. kir. szabad. Osztálysorsjáték
IGAZGATÓSÁGA.**

Lónyay

Hazay

Az ország t. cz. dohánynagyárusaihoz!

Ámbár Magyarország dohánynagyárusainak jelentékeny s igen tekintélyes része a „**Dohányárusok Közlönyé**“-t azon meleg rokonszenvvel fogadja, mely nélkül egy oly szaklap, mint a mienk, nem állhatna fenn, mindameillet nélkülözzük a t. cz. dohánynagyárusok érdeklődését az oly kifejezetten elismert, czélszerű vállalatunk iránt, kik attól részint nyelvi, részint gazdasági tekintetektől távol maradnak. Tapasztalásból tudjuk, hogy más indokok nem forognak fenn arra nézve, hogy a megillető érdeklődés mutatkozzék egy lap iránt, mely minden számában világosan igazolja, hogy azon hivatás jólétét, melynek érdekében sikra száll, szíven hordozza. Mert mivel volna indokolható a részvétlenség oly lap iránt, mely hűen tolmácsolja mindazon kívánságokat, nehezteléseket, panaszokat és sóhajokat, melyek évről-évre százféle variációban mertülnek fel és minden haladást megakadályoznak? Mi indokolhatná azt, hogy a dohánynagyárusok egy része még mindig távol tartja magát egy oly mozgalomtól, melynek célja a testületi szellemet fejleszteni és szilárd alakulást adni egy foglalkozási ágnek, mely eddigelé csak szórványosan fejezte ki a javulás utáni törekvését.

Egyáltalában nem szándékunk lapunkat, amely életképességét már bebizonyította, és így a reklámot nélkülözheti, dicsekvő módon ajánlani. De ami bennünket arra késztet, hogy az ország t. cz. dohánynagyárusaihoz forduljunk, nem egyéb, mint az a kérelem, hogy mindenki tehetsége szerint járuljon vállalatunknak minél nagyobb mérvben leendő kiterjesztéséhez, mert a biztos eredmény csak ez esetben fog gyorsan bekövetkezni. Legyen mindenki, aki e lapra még nem fizetett elő és ettől kicsinyes okok által visszatartott, azon meggyőződésben, hogy azon néhány fillér, melyet áldoz, oly célra szolgál, mely az ő érdekeit is előmozdítja és az ő kívánságait is illetékes helyen terjesztik elő. Mindenki, aki e lapot megkapja, azt kollegáinak is ajánlja! A dohánynagyárusok helyzete komoly és az ő üzleti tevékenységüknek különös jelentőség mindaddig nem tulajdonítottatik, míg ők maguk testületileg nem szervezkednek. Ezen cél eléréni, az együttműködést lehetővé tenni, a közös ügynek egészséges basison alapuló fejlesztését előmozdítani, ez képezi azon programot, melyhez a „**Dohányárusok Közlönye**“ ragaszkodik és melynek pontos keresztülvételére, megvalósítására törekszik.

Kérjük a dohánynagyárus urakat, hogy a közös ügy érdekében élénk agitációt szíveskedjenek kifejtteni.

A „DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

szerkesztősége.